

آباده

بواسطه حضرت ادیب

جناب بانی مع خانواده و جناب حاجی علی خان مع خانواده امة الله الموفنه صبیة حضرت ذبیح و جناب حاجی سید علی و میرزا عطاءالله علیهم و علیهنّ البهَاء الابھی

هو الله

ای ثابتان ای راسخان جناب ادیب الهی لسان بستایش شما گشوده و در توصیف و تعریف داد سخنوری داده نهایت ممنونیت را از حسن رعایت و مهربانی شما اظهار فرموده از این خبر که دلیل بر خلق و خوی جانپرور یاران پاک گهر بود سبب سرور و تسلی خاطر شد که الحمد لله یاران مهربانند و دوستان خادم حضرت یزدان زیرا خدمت بندگان حق عبودیت درگاه احدیتست عبدالبهاء را نهایت آرزو آن است که موفق بخدمت یکی از بندگان جمال ابھی گردد انّ هذه لاکلیل جلیل و تاج و هاج فیما طوبی لرأس تزین بابھی جوهره التي تتلأ على الآفاق علی ممرّ القرون و الاعصار

باری ایدوستان حقیقی عوانان بتحریک علمای رسوم مانند افعی و ثعبان هجوم بر مظلومان نمودند و چنان جفائی روا داشتند که قلوب ملاً اعلی را بجزع و فزع انداختند و در ملکوت ابھی غم و ماتم انگیختند اهل سراق قدس بناله و چنین پرداختند و حوریات حجرات فردوس فریاد و فغان بلند کردند حال چنین زخمی را مرهم باید و چنین دردیرا درمان شاید و چنین نیشی را نوش لازم و چنین مرارترا حلاوت واجب و آن روش و سلوک و حرکت و رفتاری است که بموجب نصایح مقدسه جمال ابھی روحی لاحتبائه الفداء باید مجری گردد یعنی یاران باید در مقابل اعتساف انصاف نمایند و ظالمانرا بفضل معامله فرمایند ستمکاران را مهربانی کنند و خونخوارانرا بردباری هرچند آنان جام زهر دادند یاران قدح شهد دهند آنان تیر تیز پران نمودند اینان جام لبریز بنوشانند آنان زخم بجگرگاه زند اینان مرهم جان و وجدان شوند اینست صفت رحمانیان اینست سمت روحانیان باید همّتی نمود تا گرگان اغنام الهی گردند و درندگان غزالان دشت ربّانی شوند نباید نظر باستحقاق و لیاقت نمود بلکه باید نظر براه هدایت کرد و آنچه از لوازم محبت جهان رحمانی است بنفوس انسانی روا داشت و علیکم التّحیّة و التّناء ع